

presude te tko je od njih vršio i druge teritorističke akcije ne samo u pogledu toč. 1. izreke pobijane presude, nego i u pogledu djela iz toč. 2. izreke pobijane presude zbog kojega su ostala dvadesetidvojica optuženika oglašena krivim, nije odlučno, jer su svi oni djelovali organizirano i prema unaprijed utvrđenom zločinačkom planu i željeli su ta djela kao svoja, pa su prema tome bili suizvršioци bez obzira koje su radnje kod toga počinili svaki ponaosob (načela podjele rada kod suizvršilaštva).

Sud prvoga stupnja je, prema tome, na osnovu iskaza saslušanih svjedoka i drugih provedenih dokaza utvrdio, da su svi optuženici počinili krivično djelo ratnog zločina protiv civilnog stanovništva na način kako je to navedeno u izreci pobijane presude, te da su ubojstva i teritorističke akcije počinili kršeći pravila međunarodnog prava, konkretno II. Ženevske konvencije iz 1949.g.

Sud prvoga stupnja je dakle pravilno i u cijelosti utvrdio činjenično stanje i na tako utvrđeno činjenično stanje pravilno primijenio krivični zakon.

Kazne izrečene optuženicima su u skladu sa svim onim okolnostima o kojima ovisi visina kazne (čl. 37. st. 1. OKZRH - prije čl. 41. st. 1. OKZRH), kod čega je sud ispravno posebno vodio računa o izuzetno visokom stupnju krivične odgovornosti optuženika. Kod toga se prva osmorica optuženika izdvajaju zbog okrutnosti i brutalnosti pokazane prilikom ubojstva obitelji Č.D.. Stoga ovaj Vrhovni sud, kao sud drugoga stupnja, nalazi da će izrečene kazne optuženicima postići svoju svrhu.

Zbog svega navedenog valjalo je na temelju čl. 374. ZKP (prije čl. 384. ZKP) odlučiti kao u izreci.

U Zagrebu, 19. kolovoza 1993.g.

Zapisničar: Predsjednik vijeća:

Lipnjak-Bosanać Zlate, v.r. Horvatinović mr. Ružica, v.r.

Suglasnost ovog prijepisa s izvornikom ovjerava

U zamjeni voditelja daktilobiroa:

(Štefica Klepac)